

Trojice folkových písničkářů vydala v krátkém sledu CD (jeden tedy dvojCD) a každý přistoupil ke svému počínu jinak. Kolekci nových písní vydal **Jan Burian** spolu s **Jaroslavem**

Kořánem a naplno na něm popustil uzdu své textové i hudební melancholii. Na obalu částečně popisuje, jak vznikaly písně pro předchozí album a na tomto se to zjevně ještě prohloubilo. Poslechem je to těžké album, místy se skladby dostávají do pozice scénické hudby nebo i improvizace, která ale ne vždy někam vyústí a často spíše hudebně bloudí. Pro posluchače, kterého zajímají texty a myšlenky Jana Buriana je snazší a rychlejší si texty přečíst v bookletu, bez zdržování se muzikou. {desky 1822}

Opačný postup doporučuji v případě alba **Slávka Janouška**, který zhudebnil verše **Jiřího Žáčka** a jde

tak trochu ve stopách Miroslava Palečka, který kromě Ježkáren má na kontě i zhudebněné verše Jaroslava Seiferta. Osobně nejsem moc typ pro čtení básní nebo dokonce básnických sbírek, a tak jsem byl na CD zvědav – právě pomocí melodií a zpěvu Slávka Janouška se mi nebývale přiblížila i tvorba Jiřího Žáčka, kterou jsem dosud znal spíše útržkovitě. V tom je asi největší přínos alba, protože to tak budou mít určitě i další posluchači. Slávek Janoušek na albu osciluje hudebně a pěvecky v několika svých polohách a není divu, písní/básní je čtyřicet. Najdete polohu „Divný suchý rok“, polohu „Imaginární hospoda“, „Halleyova kometa“, „Je to možný tohleto“, „Revize jízdenek“, „Provizorium“ nebo „Každý potřebuje otce“ či polohu „Alzheimer a Parkinson“. Ale proč ne, vždy je to osobitý rukopis Slávka Janouška a dobře se poslouchá a celých 24 kousků nenudí jak z hlediska muziky, tak pochopitelně i textů. {desky 1807}

Jiří Dědeček na svém dvojalbu sáhl po starších záznamech vystoupení z konce osmdesátých let, kdy už se tak trochu něco mohlo a na koncertech je to znát. Písničky jsou doprovázeny vysvětlujícími komentáři autora a celé to tvoří velmi příjemnou směs humoru, textových nápadů i, řekněme, na tehdejší dobu stále odvážných poznámek a přirovnání. Prostě **Potouchlostí**

, jak se dvojCD jmenuje. Tehdejší posluchači si museli připadat spoluspiklenecky, ale i dnes je řada Dědečkových textů aktuální (

Vraťte mi nepřitele

) a pokud bychom si odmysleli, do jakého společenského kontextu byly písničky zasazeny, stále zůstává spousta čistého humoru, někdy trochu drsného, ale vždy nápaditého a originálního. Nu, a jednoduché Dědečkovy melodie texty jen podtrhují a zvýrazňují.

MK {desky 1823}